

[Elmquist.]

det, at man ikke maa trække Merindkomstskatten fra, vil virke saa haardt paa mange Aktieselskaber og — som det ærede Medlem Hr. Stein ganske rigtigt sagde før — med stor Ulighed over for ganske ensartede Selskaber, maaske blot i Kraft af, at det ene har en lille, det andet en stor Aktiekapital? Jeg skal ikke trætte med mange Eksempler, men vil gerne nævne et Par enkelte.

Jeg har her en Beregning for et Selskab, der har haft den store Indtægt af 900 000 Kr. sidste Aar, deri inkluderet de Skatter, man betalte sidste Aar, altsaa en Raaindtægt paa 900 000 Kr. Dette Selskab har haft en meget stor Merfortjeneste, og jeg under det af Hjertet, at det skal afgive en meget betydelig Del af sin Fortjeneste, men det kommer af med 906 000 Kr. i Skatter, altsaa 6 000 Kr. mere end Selskabets Indkomst, inklusive Skatterne, sidste Aar. Der er da ingen, der kan finde det naturligt, at man saaledes endogsaa tager mere end dette Selskabs samlede Indkomst det foregaaende Aar. Jeg siger, at det er rimeligt at tage en meget stor og kraftig Del af dets Kage, men man maa lade noget blive tilbage, for at Lysten til at arbejde kan være til Stede, og for at Mulighederne for at konsolidere sig ogsaa kan være der. Dette Selskab bliver igen uhyre stærkt ramt ved, at det næste Aar ikke maa trække Merindkomstskatten og Udbytte- og Restrate-skatten fra, som andrager ca. 600 000 Kr. af de paagældende Skatter.

Jeg kan nævne et andet Eksempel. Et Selskab, hvis Regnskabsaar løber fra 1. Maj 1941 til 30. April 1942, kommer nu i Aar til at svare Skat af Indtægten i dette Regnskabsaar. Selskabet havde i Indtægt 120 000 Kr. Deraf skal der efter de foreliggende Forslag nu i Aar betales 90 000 Kr. i Skat. Nuvel, Selskabet beholder dog altsaa 30 000 Kr. tilbage, og jeg siger: Lad gaa med det. Selv om Selskabet af sin Aktiekapital paa 100 000 Kr. gerne skulde give en 6 pCt. i Udbytte i gode Aar, saa bliver der dog 24 000 Kr. tilbage til Konsolidering o. s. v. Jeg beklager altsaa ikke Selskabet i dette Øjeblik; men dette Selskab har afsluttet sit næste Regnskabsaar den 30. April 1943 og har da tjent 10 000 Kr. mere end det foregaaende Aar, nemlig 130 000 Kr. Hvis disse Skattelove skal gælde næste Aar, kommer Selskabet af med lige akkurat de 10 000 Kr. mere i Skat, og man har altsaa ikke haft den ringeste Fornøjelse af denne Merfortjeneste paa 10 000 Kr.

En saadan Skattelovgivning over for Aktieselskaberne virker forkert, og den kan

være farlig. Den kan meget nemt bevirke, at der fra Administrationens Side i disse Selskaber bliver udvist Ødselhed, bliver givet unødvendige Penge ud, og endvidere kan den bevirke, at Initiativet bliver støkket og Lysten til at investere Kapital i Aktieselskaber forringet. Derfor tror jeg, denne Politik er forkert.

Den højtærede Minister og adskillige andre vil sikkert heroverfor komme med Indvendinger i Retning af, at Aktieselskaberne nok kan taale det. Saa vil jeg blot til yderligere Understøttelse af, hvad jeg har fremført, henvise til, hvorledes det saakaldte Professorudvalg ser paa Aktieselskabers Forhold — det har allerede været nævnt her i Dag. Dette Udvalg, som bestod af selve de af Ministeren udvalgte sagkyndige, udtaler i sin Betænkning, at for Aktieselskaber har man ikke villet foreslaa nogen ny Beskatning, men alene en Opsparingsordning, da Beskatningen af Aktieselskaber under Krigen allerede er blevet forhøjet i betydeligt stærkere Grad end den samlede Personbeskatning. Og hvad angaar den Merindkomstopsparring, Professorudvalget foreslaar, maa ved Beregningen af Merindkomsten i den samlede Indkomst fradrages alle de for det paagældende Skatteaar paalignede Skatter, derunder ogsaa Udbytte- og Restrate-skat. Altsaa Professorudvalget gaar endnu videre, end Venstre og de Konservative er gaaet i Folketinget, idet det ogsaa giver Adgang til at fradrage Udbytte- og Restrate-skat, noget, som de to Partier slet ikke har stillet Forslag om. Dette er en Udtalelse fra de sagkyndige Folk, som Ministeren selv har bedt om at hjælpe sig. Disse sagkyndige Folk, der repræsenterer den højeste Sagkundskab paa Nationaløkonomiens og Pengevæsenets Omraade, siger med Hensyn til Aktieselskaberne: Stop, nu tør vi ikke tage flere Penge fra Aktieselskaberne, da vi ødelægger deres Fremtidsmuligheder derved; vi kan til Nød forlange en vis Opsparing af deres Merindkomst, saa at vi binder en Del af den til de Tider, der kommer, men vi kan ikke gaa med til Merbeskatning af dem. Men hvad gør Ministeren? Ministeren bryder sig fejl om, hvad de sagkyndige siger, og tager en ordentlig Skefuld af Aktieselskabernes Penge ind i Statens Kasse og kan end ikke gaa med til, at hvad han saaledes tager, maa fradrages i næste Aars Indtægt. Jeg finder, at dette er en fuldkommen forfejlet og urigtig Politik, og derfor vil jeg heller ikke kunne stemme for det foreliggende Forslag, saafremt det ikke ændres, thi det er min Overbevisning, at Sagkundskaben har Ret, naar den siger, at denne Fremgangs-